14/07/2019

Ένας θαυμάσιος μαρτυρικός αγιογράφος χωρίς χέρια και πόδια

/ Ορθόδοξες Προβολές

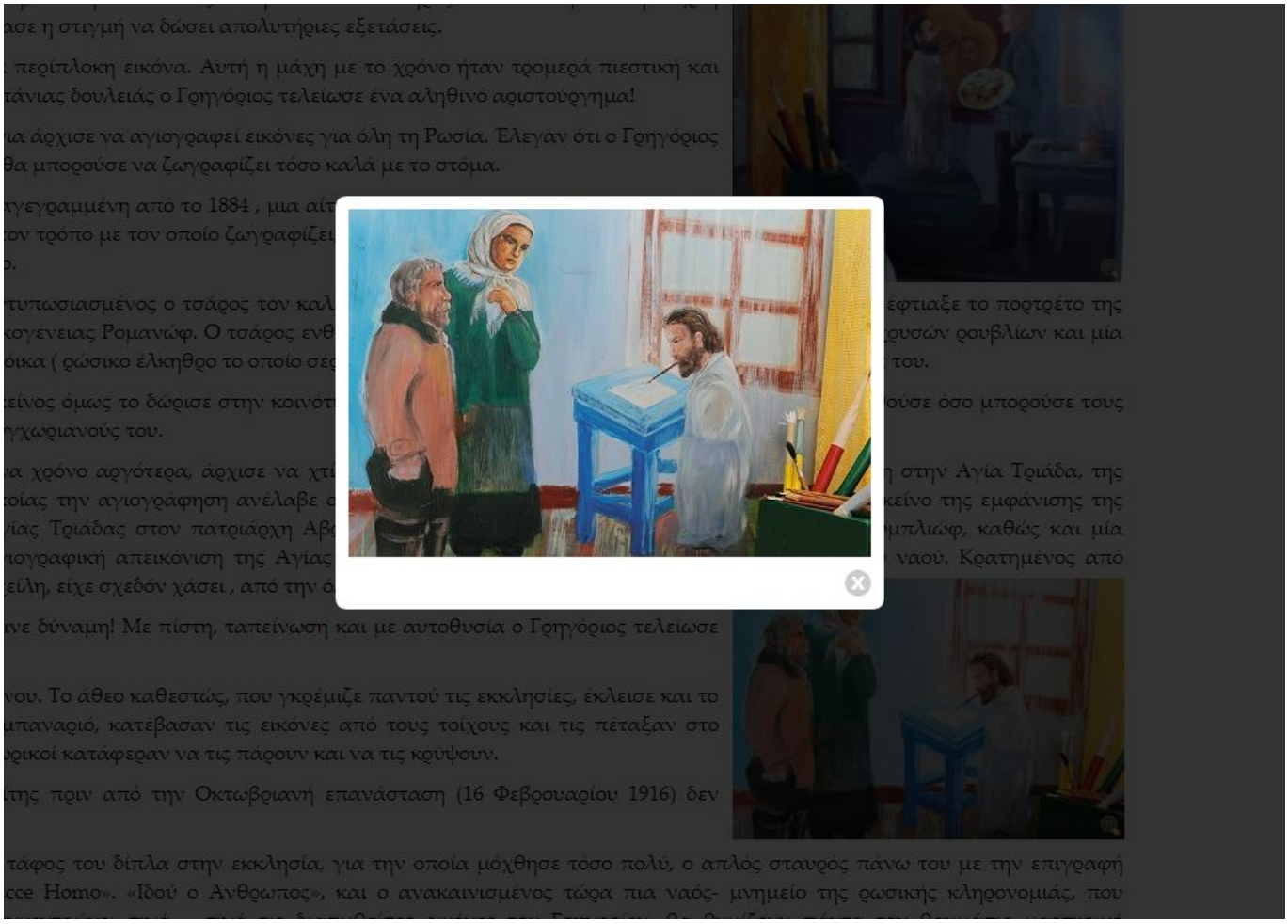

Το 1858 στο χωριό Ουτέβκα της Σαμάρας, στη Ρωσία, γεννήθηκε ο Γρηγόριος Ζουράβλεφ, ένα ιδιαίτερο παιδί όμως αφού γεννήθηκε χωρίς χέρια και πόδια.

«Πρέπει να έχει μια οικογένεια. Ο Θεός δεν θα μας εγκαταλείψει», απαντούσε η μητέρα του, μια γυναίκα με φόβο Θεού, σε όλες τις προκλήσεις- προτάσεις που δέχτηκε από συγγενείς και φίλους να το απομακρύνει.

Όταν τον βάφτισαν, ο ιερέας προφητικά είπε: «Το φως του Κυρίου κατέβηκε στην ψυχή αυτού του παιδιού. Ο Θεός δεν μας έδωσε το στόμα μόνο για να τρώμε, αλλά και για να κάνουμε πολλά θαυμαστά πράγματα. Αν και φαίνεται ανήμπορος, με αυτό το στόμα θα σας θρέψει όλους!»

Μεγάλωνε όλος χαρά, γεμάτος ζωή και δεν απελπιζόταν ποτέ. Ο παππούς του τον ανέβαζε στους ώμους και τον έπαιρνε κάθε Κυριακή στην εκκλησία. Ο Γρηγόριος χαμογελαστός κοίταζε τις εικόνες και έλεγε: «Θέλω και εγώ να το φτιάξω αυτό!»

Όταν τον έβαζαν να καθίσει στην πλαγιά, στον καθαρό αέρα, εκείνος προς έκπληξη όλων κατρακυλούσε στην κατηφόρα και έφτανε μέχρι τον Οίκο του Κυρίου. Ώρες ολόκληρες κοίταζε λεπτομερώς κάθε εικόνα, κάθε μορφή αγίου και κάθε βιβλική σκηνή που έβλεπε αγιογραφημένη στους τοίχους.

Ο παππούς του τον πήγε στο σχολείο και εκεί με υπομονή και απίστευτη θέληση έμαθε να γράφει κρατώντας το μολύβι στα δόντια. Μετά το θάνατο του παππού του δεν είχε ποιος να τον πάει στο σχολείο.

Επειδή όμως ήταν ο καλύτερος μαθητής, προικισμένος με ξεχωριστό ταλέντο, ο δάσκαλός του μίλησε γι’ αυτόν στον κυβερνήτη της Σαμαράς. Έτσι ο Γρηγόριος έφτασε στο Γυμνάσιο και ήταν από τους καλύτερους μαθητές.

Κοντά στα γυμνασιακά μαθήματα έγινε μαθητής ενός από τους καλύτερους αγιογράφους της πόλης. Η αρχή ήταν δύσκολη, επειδή ο δάσκαλός του ήταν πολύ αυστηρός. Σταδιακά έμαθε την τέχνη κρατώντας το πινέλο στα δόντια, ώσπου έφτασε η στιγμή να δώσει απολυτήριες εξετάσεις.

Έπρεπε σε λίγες ώρες να αγιογραφήσει μια περίπλοκη εικόνα. Αυτή η μάχη με το χρόνο ήταν τρομερά πιεστική και οδυνηρή για εκείνον. Μετά από τρεις ώρες τιτάνιας δουλειάς ο Γρηγόριος τελείωσε ένα αληθινό αριστούργημα!

Ο δάσκαλος του το ενέκρινε. Στα 22 του χρόνια άρχισε να αγιογραφεί εικόνες για όλη τη Ρωσία. Έλεγαν ότι ο Γρηγόριος έχει τη χάρη του Θεού, αφού χωρίς αυτήν δε θα μπορούσε να ζωγραφίζει τόσο καλά με το στόμα.

Στα αρχεία της πόλης Σαμάρα υπάρχει καταγεγραμμένη από το 1884 , μια αίτηση του προς τον κυβερνήτη της πόλης, στον οποίο περιγράφει την κατάστασή του, τον τρόπο με τον οποίο ζωγραφίζει, και ζητά να του δωρίσει μια εικόνα του Αγίου Νικολάου αγιογραφημένη από τον ίδιο.

Εντυπωσιασμένος ο τσάρος τον καλεί στο παλάτι, στην Αγία Πετρούπολη. Εκεί ο Γρηγόριος έφτιαξε το πορτρέτο της οικογένειας Ρομανώφ. Ο τσάρος ενθουσιασμένος και του πρόσφερε μία μηνιαία σύνταξη 25 χρυσών ρουβλίων και μία τρόικα (ρώσικο έλκηθρο το οποίο σέρνουν τρία άλογα) για να διευκολύνεται στις μετακινήσεις του.

Εκείνος όμως το δώρισε στην κοινότητα του χωριού του. Πάντα πρόσχαρος και δυνατός βοηθούσε όσο μπορούσε τους συγχωριανούς του.

Ένα χρόνο αργότερα, άρχισε να χτίζεται στο χωριό μια πολύ μεγάλη εκκλησία αφιερωμένη στην Αγία Τριάδα, της οποίας την αγιογράφηση ανέλαβε ο Γρηγόριος. Από όλα τα έργα του στο ναό ξεχώριζαν εκείνο της εμφάνισης της Αγίας Τριάδας στον πατριάρχη Αβραάμ, ακριβές αντίγραφο της γνωστής εικόνας του Ρουμπλιώφ, καθώς και μία αγιογραφική απεικόνιση της Αγίας Τριάδας και επτά αρχαγγέλων κάτω από το θόλο του ναού. Κρατημένος από σχοινιά, γεμάτος πληγές στο σώμα και στα χείλη, είχε σχεδόν χάσει , από την όλη καταπόνηση, και την όρασή του.αγιογράφος Γρηγόριος

Η προσευχή του όμως στην Παναγία του έδινε δύναμη! Με πίστη, ταπείνωση και με αυτοθυσία ο Γρηγόριος τελείωσε όλη την εσωτερική αγιογράφηση.

Ο 20ος αιώνας ήταν για τη Ρωσία αιώνας πόνου. Το άθεο καθεστώς, που γκρέμιζε παντού τις εκκλησίες, έκλεισε και το ναό της Αγίας Τριάδας. Ανατίναξαν το καμπαναριό, κατέβασαν τις εικόνες από τους τοίχους και τις πέταξαν στο κοιμητήριο για να τις κάψουν. Τη νύχτα οι χωρικοί κατάφεραν να τις πάρουν και να τις κρύψουν.

Αλλά ο Γρηγόριος Ζουράβλεφ, ουρανοπολίτης πριν από την Οκτωβριανή επανάσταση (16 Φεβρουαρίου 1916) δεν πρόλαβε να δει όλες αυτές τις καταστροφές.

Ο τάφος του δίπλα στην εκκλησία, για την οποία μόχθησε τόσο πολύ, ο απλός σταυρός πάνω του με την επιγραφή «Ecce Homo». «Ιδού ο Άνθρωπος», και ο ανακαινισμένος τώρα πια ναός- μνημείο της ρωσικής κληρονομιάς, που συγκεντρώνει σιγά – σιγά τις διασωθείσες εικόνες του Γρηγορίου, θα θυμίζουν πάντα τον θαυμάσιο μαρτυρικό αγιογράφο Γρηγόριο Ζουράβλεφ, χωρίς χέρια και πόδια βέβαια, μα με καρδιά όλο φλόγα και αγάπη στον Θεό και τους αγίους του, που ήξερε να τους ζωγραφίζει τόσο καλά και να τους μοιάζει τόσο πολύ!

Εκ του ιστοτόπου Ενορίας Ιερού Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Φανερωμένης Χολαργού www.faneromenihol.gr